

Sygn. akt VII Kzw 580/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: Dorota Chrząstek

przy udziale Prokuratora Okręgowego w Częstochowie Elżbiety Funiok

po rozpoznaniu w sprawie **M. P.**

s. J. i H. z domu Ś., ur. (...) w D.

skazanego za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego w dniu 2 sierpnia 2018 r.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 20 lipca 2018 r.

w sprawie sygn. akt II Ko 156/18, II K 112/14

w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. i art. 15 § 1 k.k.w. oraz art. 632 pkt.2 k.p.k. w zw. z art.1 § 2 k.k.w.

postanawia

1) uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie w przedmiocie zarządzenia wobec skazanego M. P. wykonanie warunkowo zawieszony kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 112/14;

2) wydatkami za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lublińcu, na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wobec skazanego M. P. wykonanie warunkowo zawieszony kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 1 lipca 2014 r. sygn. akt II K 112/14.

Zażalenie na postanowienie złożył obrońca skazanego, zaskarżając postanowienie w całości i zarzucając mu:

1. obrazę przepisu art. 75 § 2 k.k. przez jego błędne zastosowanie, co było konsekwencją błędu w ustaleniach faktycznych i doprowadziło do uwzględnienia wniosku kuratora oraz zarządzenia skazanemu wykonania warunkowo zawieszony kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 1 lipca 2014 r. sygn. akt II K 112/14, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, zdaniem skazanego, nie daje podstaw do uznania, że w okresie próby rażąco naruszył on porządek prawny lub nie realizuje nałożonego przez Sąd obowiązku bieżącej alimentacji na rzecz córki W.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Lublińcu przez nieuwzględnienie wniosku kuratora i niezarządzenie wykonania wobec skazanego wskazanej wyżej kary pozbawienia wolności, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu, zaś postępowanie w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności umorzeniu.

Dokonując analizy akt sprawy stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w Lublińcu wyrokiem zaocznym z dnia 1 lipca 2014 r. sygn. akt II K 112/14 skazał M. P. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy, a także warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary na okres 3 lat tytułem próby. (k.157) Wyrok uprawomocnił się w dniu 7 lutego 2015 r., a zatem okres próby upłynął z dniem 7 lutego 2018 r., natomiast dalsze 6 miesięcy, w których można zarządzić karę pozbawienia wolności upłynął 7 sierpnia 2018 r.

Wskazać jednak należy, iż zgodnie z art. 75 § 4 k.k. zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Przepis art. 75 § 4 k.k., określając ostateczny termin, do którego powinno nastąpić tzw. odwołanie warunkowego zawieszenia wykonania kary, wymaga wydania decyzji procesowej w postaci zarządzenia wykonania kary. Dla oceny, czy w sprawie nastąpiło skuteczne zarządzenie wykonania kary decydujące znaczenie mają te przepisy, które określają, z jaką chwilą orzeczenie staje się wykonalne. I tak, zgodnie z art. 178 § 5 k.k.w. "postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 Kodeksu karnego stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia". Ustawodawca zdecydował się wprowadzić rozgraniczenie wykonalności postanowień o wykonaniu warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności w zależności od podstawy prawnej wydania, tj. obligatoryjnego (art. 75 § 1, § 1a albo § 2a k.k.) albo fakultatywnego (art. 75 § 2 i 3 k.k.) zarządzenia wykonania kary. W pierwszym wypadku, zgodnie z zasadą przyjętą generalnie w Kodeksie karnym wykonawczym postanowienie o zarządzeniu wykonania kary staje się wykonalne z chwilą wydania przed upływem okresu wskazanego w art. 75 § 4 k.k., chyba, że sąd wydający postanowienie albo sąd powołany do rozpoznania zażalenia, wstrzyma jego wykonanie. W drugim wypadku, tj. w przypadku zarządzenia wykonania kary na podstawie art. 75 § 2 i 3 k.k., ustawodawca mocą art. 178 § 5 k.k.w. wprowadził wyjątek od powyższej zasady stanowiąc, że **postanowienia te stają się wykonalne z chwilą ich uprawomocnienia** (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., I KZP 3/13, OSNKW 2013, z. 8, poz. 63). Jako że w niniejszej sprawie podstawą zarządzenia wykonania kary stał się przepis art. 75 § 2 k.k., dla dochowania terminu z art. 75 § 4 k.k. decydujący był moment uprawomocnienia się postanowienia o zarządzeniu wykonania kary.

W świetle powyżej wskazanych okoliczności, skoro Sąd Okręgowy proceduje już po upływie wyżej opisanego dopuszczalnego do podjęcia decyzji w przedmiocie zarządzenia wykonania kary okresu, to obowiązany był uchylić postanowienie Sądu Rejonowego w Lublińcu i postępowanie w sprawie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności umorzyć.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, na mocy przepisów tam powołanych.